

„אני אעשה מה

שאני רוצה,

וזהו זה!

אומר בראל מנהל

המחלקה הערבית

בטלוויזיה

רק לפני חודשיים מצא המנהל אפיק חדש להזרמת כספי המחלקה. כל יום רביעי הוא מתקשר עם אחד מאנשי סגל השגרירות הישראלית בצרפת. במהלך השיחה הטלפונית, מכתוב לו האחרון את כל מה שפורסם בעתונות הצרפתית על המורחיתיוכון. מחירה של שיחה מעין זו מגיע ל-700 ל"י.

פרשה אחרת שהעלתה על בראל את חמת העובדים, היא פרשת עודד זראי כתב הארץ לעניינים ערביים. זראי הו-

האחראי סעיד אל קאסם האחראי על הקריינים במחלקת החדשות בערבית בטלוויזיה, ברגעים אחרונים שלפני שידור. חלק מן המוראל הירוד השורר במחלקה נובע מעבודות-חוץ שמבצעים אחדים מעובדי המחלקה

הברדק ממשיך לחגוג

עסק ע"י בראל, כראש מערכת בתל-אביב. כל עבודתו הסתכמה בסקירת עתון, נות, שניתנה ביום ראשון במסגרת יומן השבוע ונמשכה שתיים עד שלוש דקות. תמורת זה קיבל משכורת מלאה.

לפני כחודשיים הודיע זראי לבראל על רצונו להתפטר. תשובת המנהל היתה: „אתה יכול לתפוס בבית חודשיים שלוה, משך כל הזמן הזה תקבל משכורת. אולי תחזור בך.”

כשנשאל בראל על התנהגותו הפוגעת במוראל העובדים, ענה: „אני אעשה מה שאני רוצה וזהו זה.”

החזקת רכב

בלי רישיון

לה הן רק חלק מהעובדות הקשור-רות בניהול הכספי והמקצועי של מחלקת החדשות בערבית. שאלות נוספות אפשר להציג לגבי הדרך, בה זוכים הי עובדים לקידום במחלקה.

במה זכתה עליזה רומן (פוילר). לי-שעבר מזכירתו של בראל לעלות לדרגת עורכת-כתבות ומפיקה. מהי הכשרתה הי-מקצועית של עובדת זו שכל השכלתה בערבית מסתכמת בתואר בא. בערבית? או סלמן נבואני, שלמרות היותו חסר את הנתונים הנדרשים מעובד כדי להיות מורשה במאי, הן מבחינת הוותק והן מבחינת ההכשרה, קיבל אישור לביים מהדורת חדשות. כל זאת אחרי שלפני כחודשיים הודיע תדמור לכל אותם מורי-שייבמוי שעברו את הקורס לפני קרוב לשנה, שהתחנה אינה זקוקה לבמאים ו-ביטל קורס נוסף של מורשי בימיו.

מה הפלא שהדבר עורר את התמרמרוי-תם של עובדי ההפקה, שסירבו לעבוד עם בראל, וסגרו את המצלמות והתאורה בשעה שהגיע לאולפן?

מפליאה לא פחות היא הצלחתו של סעיד אל-קאסם, האחראי על הקריינים, שכל עבודתו מסתכמת בקריינות בתחומי הבניין, לצבור אש"ל בסך של 800 ל"י לחודש.

ומדוע מקבלת המפיקה עליזה רומן החזקת רכב לפי קילומטראז', בשעה ש-אין לה רישיון נהיגה?

שעבר של המחלקה מוכן לספק הוכחות שיוסף בראל הוא עבדל חמיד אבוי-נור המיסטורי.

מחלקת החדשות בערבית מעסיקה כתי-בים בלונדון ובארצות-הברית. עבודתם מסתכמת בדיווח טלפוני המלווה בשיקופי-יות. לא אחת הביע שמואל אלמוג את התנגדותו לצורת עבודה זו, בטענה ש-זהו רדיו מצולם. גם העובדים עצמם מת-קשים להבין את הכתבות הטלפוניות, בגלל האיכות הגרועה של הקליטה ולא אחת התלוננו על כך. אבל בראל מצדד בכתבות אלה, וממשיך לשלם עשרים ו-חמישה דולר עבור כל אחת.

העתקת קטעים מהעתונות הערבית הי-יוצאת בישראל, מקבל בראל 2500 ל"י. את רוב העבודה עושה למענו מזכירתו, הגוורת בשעת העבודה שלה את קטעי העתונות.

לתפוש שלוה

במשכורת

ראל מכחיש שהוא עושה חלטור-רות נוסף על עבודתו בטלוויזיה, אבל לפחות אחד מעובדיה הבכירים לי-

אין ספק שאם תוקם בטלוויזיה וע-דת הקירה, תספק לה מחלקת חד-שות ערבית שפע של עבודה.

אל אנבא הוא עיתון בשפה הערבית היוצא במערבי-ירושלים. הקשורים בין ראי-שי מחלקת החדשות לבין עורכיו של עיתון זה אינם בבחינת סוד. סעיד אל קאסם, האחראי על הקריינים ואחיו של המשורר הערבי סמית אל-קאסם, שהוא אחד מפעילי רק"ח, עובד באל-אנבא ב-מישרה מלאה. זאת בשעה שעבודתו בי-טלוויזיה, תמורתה הוא מקבל 1000 ל"י לחודש מסתכמת בשעה ליום במשך 4 ימים לשבוע. עורך שני שעובד באותו עיתון הוא אראם בליאן.

לבראל הממונה על המחלקה יש סיי-בות טובות להעלים עין מהריצותם של עובדיו, שכן גם הוא כותב מאמרים לי-אותו עיתון, כשהוא חותם בשם בדוי: עבדל חמיד אבו-נור. מאמרים אלה משודרים מידי שבוע בטלוויזיה בתוכנית זרקור, אותה קוראים רודאינה אל-סלאח, הבלונדית וסעיד אל קאסם.

אולי אין שני הדברים קשורים אחד לשני, אבל קצת מפליא שדווקא יעקוב חומא, העורך הראשי של אל-אנבא, זוי-כה להופיע לעיתים תכופות בטלוויזיה כפרשן. חומא הוא גם חבר בוועדת השידורים הערבית, ועדה שחשיבותה מכרעת בכל הקשור למחלקת-החדשות. שכן, ועדה סודית זו היא הגוף היחיד בטלוויזיה, הקובע קווים מנחים למחלקה ויכול להעביר ביקורת על עבודתה. בין חבריה אפשר למצוא נציגים של משי-רד החוץ, מרכז-ההסברה

יעקוב חומא אינו היחיד מחברי הוועי-דה, הווכה להופיע לעיתים תכופות בי-טלוויזיה. גם פניה של חברת הוועדה, יעל ורד, מנהלת המחלקה למורה-התיכון במשרד-החוץ הופכים להיות פחות ופחות אלמוניים לקהל צופי הטלוויזיה בערבית. כך גם פניו של יועץ ראש הממשלה לענייני ערבים, שמואל טולידאנו, המרבה להיראות מעל המסך הקטן. בדרך זו נוצר מצב, שהגוף שתפקידו לבקר את המחלקה, נהנה ממנה, ואף יונק ממנה כספים.

העבודה באל-אנבא אינה החאלטורה הי-יחידה של מנהל מחלקת החדשות בער-בית. כל חודש הוא מוציא למימשל של הגדה המערבית עלון הנקרא אל-שהר (החודש). תמורת עבודה זו, שעיקרה

רודאינה אל טאלאח הבלונדית, עובדת המחלקה הערבית. משרדת-מדי שבוע מאמרים שכתב המנהל בראל בעיתון אל אנבא. על אנבא חותם בראל בשם בדוי - עבדל חמיד אבו-נור.

הקריינית

מאמריו בעיתון אל